

Arrest

nr. 216 692 van 12 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten en etnisch Tikari te zijn. U werd geboren op 27 januari 1984 te Bamenda, in de noordwestelijke regio van Kameroen. In 1986 verhuisde u met uw ouders naar Ndop, tevens in de noordwestelijke regio van Kameroen. Toen u aan de secundaire school en highschool studeerde, woonde u in Bamenda. Van 2003 tot 2007 tijdens uw rechtenstudies, woonde u in Buea. In 2006 haalde u een diploma bachelor in de rechten en studeerde u nog een jaar computerbewustzijn.

Van 2010 tot 2013 woonde en werkte u in Douala als onder andere administratief assistent, commercieel agent en archiveringsmanager voor Express Exchange. Van juni 2013 tot uw komst naar België in oktober 2015 werkte u te Bamenda als onderzoeks- en ontwikkelingsofficier voor het niet-gouvernementeel "Institute for peace and human security". U verrichtte onderzoek naar mensenrechten in Kameroen en andere Afrikaanse landen. Doorheen de jaren volgde u verschillende seminars in Nairobi (06-08.05.2015), in Yaoundé (22-24.10.2014) en in Addis Abeba (09-20.06.2014). In oktober 2015 kwam u met een studentenvisum naar België. Nadien verkreeg u een studentenvergunning voor een jaar die werd verlengd tot 30 september 2017. 30 december 2016 keerde u terug naar Kameroen om data te verzamelen voor uw thesis 'Assessing democracy as an agent of development in Cameroon: 1990-2017'. 27 januari 2017 keerde u vanuit Kameroen terug naar België waar u 28 januari 2017 aankwam. In België behaalde u in oktober 2017 aan het Centre Européen de Recherches Internationales & Strategique (CERIS) een master in governance en development policy. 27 november 2017 diende u een nieuwe aanvraag in tot verblijfsmachtiging (artikel 9-student) in België. Deze werd op 21 december 2017 onontvankelijk verklaard. 28 december 2017 diende u een nieuwe aanvraag in tot verblijfsmachtiging (artikel 9bis). Deze vraag werd onvankelijk doch ongegrond verklaard op 22 januari 2018. Daar u geen verblijfsvergunning werd toegekend, stopte u met uw studies internationale politiek aan het CERIS instituut. 15 februari 2018 diende u een verzoek voor internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties.

10 juni 2013 verscheen uw artikel 'A place we call home but divided by language' in de Kameroense krant 'The Post'. Enkele dagen nadat het artikel verscheen, werd u thuis opgezocht door de politie. U kon ontkomen en spendeerde nadien 6 weken in uw dorp. 3 september 2013 molesteerde de politie uw echtgenote en vader nadat ze u niet konden vinden. Nadien ging u verder met uw baan als onderzoeks- en ontwikkelingsofficier. Tevens nam u deel aan allerlei vergaderingen aangaande de gelijkheid tussen Engelstaligen en Franstaligen. 29 september 2014 verscheen uw artikel 'Our Towns are dying' in The Post. Nog op 29 september werd u tijdens een vergadering gearresteerd. 1 oktober 2014 kwam u met behulp van uw advocaat vrij. Nadien bleef u actief als deelnemer aan vergaderingen en demonstraties. Wanneer u in december 2016 terugkeerde naar Kameroen vreesde u gearresteerd te worden. Na slechts drie weken in Kameroen te hebben verbleven, terwijl uw initieel plan was om er 2 maanden te verblijven, keerde u terug naar België. Nadien werden uw vader en echtgenote in februari 2017 opnieuw benaderd en gemolesteerd door de Kameroense autoriteiten. September 2017 werd een arrestatiebevel afgekondigd.

U vreest bij terugkeer naar Kameroen te zullen worden gearresteerd.

Ter staving van uw verzoek dient u volgende documenten in: een origineel paspoort (01783799), een originele identiteitskaart, uw thesis met als titel 'Assessing democracy as an agent of development in Cameroon: 1990-2017', documenten van CERIS, een artikel van BBC news met als titel 'Mass grave found in Cameroon', documenten van de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) met betrekking tot uw voorgaande procedures in België, foto's met betrekking tot het huidig Engelstalig protest in Kameroen, een attest met als titel 'The abuse of the human rights of Mr. N.J.W.T.N. by Cameroonian forces of law and order' van 14 september 2013, een attest met diezelfde titel van 1 oktober 2014, originele krant 'The Post' van 29 september 2014, originele krant 'The Post' van 10 juni 2013, originele krant 'The Post' van 5 februari 2018, originele krant 'The Voice' van 3 januari 2018, een certificaat 'Xenophobia in Africa', een certificaat 'Youth radicalization, extremism and human security', een certificaat 'Advocacy and human security', een medisch rapport voor N.B.N.F. (dd. 13/09/2013), een medisch rapport voor T.N.J. (dd. 13/09/2013), een medisch rapport voor N.J.W.T.N. (dd. 03/10/2014), een medisch certificaat voor T.J. (dd. 03/02/2017), een medisch rapport voor B.N.F. (dd. 03/02/2017), een arrestatiebevel van 27 september 2017 en een uittreksel uit het strafwetboek van Kameroen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart niet naar uw land van herkomst Kameroen te kunnen terugkeren uit vrees te zullen worden gearresteerd omdat u zich kritisch heeft uitgelaten ten aanzien van de Kameroense autoriteiten.

Voorname vrees werd door de Commissaris-generaal niet geloofwaardig bevonden en wel om volgende redenen.

Het dient ten eerste te worden opgemerkt dat de door u neergelegde kranten waarin uw opiniestukken verschenen **ernstige vormelijke tekortkomingen vertonen waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit ervan**. In de door u neergelegde krant 'The Post' van 10 juni 2013 valt het op dat er verschillende data te zien zijn. Op de voorpagina van de krant (NO. 01437) net als op pagina's 3,5, 7,9 en 11 staat 'Monday, June 10, 2013'. Op pagina's 2, 4, 6, 8,10 en 12 staat 'Monday, June 13, 2013'. In 2013 was 10 juni, en niet 13 juni, een maandag. Dit vormt reeds een eerste indicatie van de frauduleuze aard van de door u neergelegde krant. Pagina's 3, 4, 9 – de pagina waarop uw artikel verscheen – en pagina 10 hebben bovendien een andere en wittere kleurtint dan de rest van de krant die opvallend geler van kleur is. Ook de bovenzijde van de pagina's vertonen een opmerkelijk verschil met de pagina waarop uw krantenartikel te lezen staat. De pagina's 1, 2, 5, 6, 7, 8, 11 en 12 hebben een geribbelde structuur bovenaan terwijl de pagina's 3,4 en 9,10 dat zeer duidelijk niet hebben. Ook de zijkant van de krant is anders: de pagina's waar onder andere uw krantenartikel in staat zijn mooi en strak afgesneden terwijl de andere pagina's van de krant ruwer en getand zijn. De hoofding bovenaan de krant 'The Post No.01437 Monday, June 10, 2013' staat overal in de krant recht terwijl die op de pagina's waarin onder andere uw krantenartikel staat op verschillende posities staat, soms schuin en opvallend dicht bij de rand. Ten slotte staat op elke pagina met uitzondering van pagina 9, wederom de pagina van uw artikel, www.thepostwebedition.com. De door u neergelegde krant van 10 (of 13) juni 2013, en meer bepaald de pagina's waarin uw artikel verscheen –pagina 3-4 en 9-10- zijn duidelijk het resultaat van knip-en plakwerk met als doel de bevoegde asielinstanties om de tuin te leiden aangaande uw politieke betrokkenheid die zich volgens u onder andere uitte in het schrijven van opiniestukken.

U verklaart ook een opiniestuk te hebben geschreven in de krant 'The Post' van maandag 29 september 2014. Ditmaal valt op dat de pagina's die onder andere uw artikel 'Our Towns Are Dying' bevatten groter zijn dan de rest van de krant. Ook bevatten alle pagina's met uitzondering van pagina's 5 t/m 8 onderaan ribbeltjes. Bovendien zijn de zijkanten van diezelfde pagina's wederom verschillend van de rest.

De door u neergelegde kranten van maandag 10 (of 13) juni 2013 en van maandag 29 september 2014 vertonen duidelijk tekens van vervalsing. Dat u uw vrees voor vervolging bij terugkeer mede baseert op het verschijnen van uw kritische opiniestukken aan het adres van de overheid en deze duidelijk fraudeleus zijn, berokkent onherstelbare schade aan de geloofwaardigheid van uw vrees bij terugkeer. De vaststelling de Belgische asielinstanties bewust om de tuin te hebben willen leiden komt bovendien uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede en berokkent schade aan uw oprechtheid.

U verklaart immers een paar dagen na de publicatie van uw artikel in juni 2013 bezoek te hebben gekregen van de politie en u vervolgens 6 weken schuil te hebben gehouden nadat u eerder door een vriend op de hoogte werd gebracht dat de politie u zocht omwille van het door u geschreven artikel (zie notities, p.23-24). 3 september 2013 molesteerden de ordediensten uw vader en echtgenote in een poging u te vinden. **Daar zoals eerder werd opgemerkt de door u neergelegde artikels vervalst zijn, kan er eveneens geloof worden gehecht aan de vervolging die eruit voortvloeide.** Ter staving van de gebeurtenissen in 2013 legt u een medisch attest neer van 13 september 2013 voor N.B.N.F. met als klachten 'general body pains, waist pains and bruises following an alleged assault on 03 september 2013' en T.N.J. met als klachten 'general body pains and alleged loss of consciousness following an alleged assault on 03 september 2013'. Nog nagelaten dat zulke documenten gemakkelijk te vervalsen zijn, moet opgemerkt dat documenten in het kader van een verzoek voor internationale bescherming enkel van nut kunnen zijn indien zij geloofwaardige en overtuigende verklaringen ondersteunen, wat in casu niet het geval is. Tevens legt u ter staving van bovenstaande geopperde feiten een attest neer met als titel 'The abuse of the human rights of Mr. N.J.W.T.N. by Cameroonian forces of law and order' van 14 september 2013, een attest dat volgens uw verklaringen werd opgesteld wanneer u bij uw advocaat klaagde over de mensenrechtenschendingen die u en uw familie werden aangedaan (zie notities, p.23). Ook hier geldt dat documenten enkel dienstig zijn als ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Bovendien moet opgemerkt dat volgende krasse zin 'That as a result of these open statements Mr. N.J.W.T.N. made in the exercise of his freedom of speech enshrined in the Cameroon constitution, -he was being chased by security agents (police, Gendarmme, BIR, etc) several times to arrest, torture and prosecute in Military Courts for subversion etc. because he expressed an opinion', verwondert daar u volgens uw verklaringen geloofde dat u "soms werd gezocht" (zie notities, p. 24). U hiermee geconfronteerd en gevraagd hoe dat geweten was, stelt u afwijkend dat het attest 14 september werd opgesteld en u sinds juni 2013 werd nagejaagd en dat de Kameroense overheid de neiging heeft om elke kritiek te doen stilzwijgen door middel van foltering (zie notities, p. 26), waarmee u geen antwoord geeft op de vraag.

Na de gebeurtenissen in 2013 verklaart u verder te zijn gegaan met uw leven en onder andere de jeugd in 2013 te hebben aangemoedigd om elke laatste vrijdag van de maand iets zwart te hebben aangedaan. Nadat u 29 september een tweede artikel zou hebben geschreven in de krant 'The Post' werd u diezelfde dag toen jullie een vergadering organiseerden voor de jeugd in de regio met betrekking tot discriminatie en marginalisatie samen met 2 anderen gearresteerd en werd u –nadat de twee anderen daags nadien werden vrijgelaten - twee dagen opgesloten in de cel van de gendarmerie. **Ook hier moet opgemerkt er geen geloof kan worden gehecht aan alles wat in het verlengde ligt van de zogenaamd door u geschreven krantenartikelen.**

U verklaart naast het schrijven van de artikels ook deel te hebben genomen aan vergaderingen en manifestaties, alsook deel te hebben genomen aan workshops over 'Advocacy and human security' (9-20 juni 2014 te Addis Abeba, Ethiopië), 'Youth radicalization, extremism and human security' (22-24 oktober te Yaoundé, Kameroen), 'Xenophobia in Africa' (6-8 mei te Nairobi, Kenia) en ook om die reden geïnviteerd te worden door de Kameroense autoriteiten. Daar u reeds de Belgische asielinstanties bewust om de tuin trachtte te leiden met betrekking tot de door u geschreven opiniestukken, hecht de commissaris-generaal eveneens weinig waarde aan uw overige verklaringen omtrent uw politieke betrokkenheid in Kameroen. Bovendien kunnen uw verklaringen omtrent uw engagement in Kameroen niet geheel overtuigen. U gevraagd waarom de Kameroense overheid u anno 2018 zou zoeken daar wat u deed reeds enige tijd geleden is, verklaart u nog deel te hebben genomen aan demonstraties en vergaderingen in uw land. U erop gewezen dat duizenden mensen gelijknamige activiteiten uitvoerden en u gevraagd of de Kameroense autoriteiten bijgevolg al die mensen viseren, antwoordt u dat dat technisch onmogelijk is en dat u in de kijker liep omdat u uw mening gaf. U nogmaals gevraagd waarom u vandaag nog zou worden gezocht daar al uw activiteiten dateren van 2015, verwijst u naar het arrestatiebevel (zie infra). U gevraagd welke concrete acties u in Kameroen ondernam, stelt u de idee van de zwarte t-shirts naar voor te hebben geschoven en verwijst u naar de vergadering wanneer u werd gearresteerd met als thema het samenbrengen van de jeugd in clubs in highschools om de Kameroense geschiedenis en toekomst te bespreken. U gevraagd naar specifieke voorbeelden van uw deelname aan campagnes, antwoordt u summier 'posters in straten en banners in wegen'. U verklaart als individu deel te hebben genomen en geen lid te zijn geweest van een groepering (zie notities, p.35-36). Uw erg beperkte verklaringen omtrent uw overig politiek engagement in Kameroen kunnen niet overtuigen. **Daar de krantenartikelen bovendien werden vervalst en uw verklaringen hieromtrent bijgevolg verzinsels zijn, en u zich overigens louter beperkt tot blote beweringen met weinig diepgang, kunt u niet overtuigen van uw oprecht politiek engagement en dat u hierdoor bijgevolg in de problemen zou komen bij terugkeer naar Kameroen.**

Ter staving van uw detentie legt u een medisch attest neer van 3 oktober 2014 met als motief voor de consultatie 'Coubatures et polyarthralgies généralisées, douleur sur les plantes des pieds résultant d'une agression le 01 Octobre 2014 d'après les déclarations du patient'. Hier volstaat een verwijzing naar bovenstaande bemerkingen aangaande medische attesten. Ook aangaande het attest van 1 oktober 2014 met als titel 'The abuse of the human rights of Mr. N.J.W.T.N. by Cameroonian forces of law and order' moet opgemerkt dat dergelijke gesolliciteerde attesten –u verklaart immers uw advocaat te hebben gevraagd het attest op te stellen – slechts overtuigende verklaringen kunnen ondersteunen, in zoverre kan worden vastgesteld dat het attest in kwestie niet vals is.

Bovendien moet opgemerkt dat u uw verzoek om internationale bescherming in België laattijdig heeft ingediend. In oktober 2015 kwam u met een studentenvisum dat van 8 oktober 2015 tot 5 april 2016 geldig was naar België om te kunnen studeren aan het CERIS instituut. Nadien verkreeg u een studentenvergunning voor een jaar die werd verlengd tot 30 september 2017. **30 december 2016 keerde u terug naar Kameroen.** 27 januari 2017 keerde u vanuit Kameroen terug naar België waar u 28 januari 2017 aankwam. In België behaalde u in oktober 2017 aan het Centre Européen de Recherches Internationales & Strategique (CERIS) een master in governance en development policy. 27 november 2017 diende u een nieuwe aanvraag in tot verblijfsmachtiging in België. Deze werd op 21 december 2017 onontvankelijk verklaard. 28 december 2017 diende u een nieuwe aanvraag in tot verblijfsmachtiging. Deze vraag werd onvankelijk doch ongegrond verklaard op 22 januari 2018. Daar u geen verblijfsvergunning werd toegekend, stopte u met uw studies internationale politiek aan het CERIS instituut. 15 februari 2018 diende u een verzoek voor internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties.

Dat u pas na het vervallen van uw studentenvergunning, na de niet-ontvankelijkheidsverklaring van uw aanvraag tot verblijfsmachtiging en ten slotte nadat uw nieuwe aanvraag tot verblijfsmachtiging ongegrond werd verklaard, besloot om asiel aan te vragen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees. Uw verblijfsvergunning was immers verbonden aan de duur van uw studies. U wist dus bij aanvang van uw studies dat uw verblijfsstatuut in België op een gegeven moment zou ophouden te bestaan en u zou moeten terugkeren naar Kameroen.

Dat u niet eerder besloot een verzoek om internationale bescherming in te dienen, spreekt eens te meer tot de verbeelding daar u verklaart reeds voor uw komst naar België vervolgd te zijn geweest door de Kameroense overheid. Nadat uw artikel 'A place we call home but divided by language' in de krant van 10 juni 2013 verscheen, werd u gezocht door de politie maar kon u ontkomen. Uw vader en echtgenote werden wel gemolesteerd. Na het verschijnen van uw tweede artikel 'Our towns are dying' werd u gearresteerd op 29 september 2014 en 1 oktober vrijgelaten. De door u aangehaalde feiten vonden plaats voor uw komst naar België. Ook wanneer u terugkeerde naar Kameroen vreesde u gearresteerd te worden. Nadien werden uw vader en echtgenote in februari 2017 opnieuw benaderd en gemolesteerd door de Kameroense autoriteiten. September 2017 werd een arrestatiebevel afgekondigd. Niets weerhield u om eerder een verzoek om internationale bescherming in te dienen om een onvermijdelijke terugkeer –uw verblijfsvergunning was immers gelimiteerd in de tijd – naar Kameroen te voorkomen. U liet echter na dit om te doen. Hiermee rekening houdend **dienen ernstige vragen te worden gesteld betreffende de nood aan bescherming**. Van iemand die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en fysieke integriteit, mag verwacht worden dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen.

U hiermee tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS geconfronteerd en gevraagd waarom u na uw terugkeer naar België in januari 2017 tot februari 2018 wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, verklaart u dat het uw eerste objectief was om in België te studeren en u bij terugkeer naar België nog een geldige studentenvergunning had. Na het afronden van uw onderzoek wilde u uw studie verlengen met een jaar in de hoop dat de politieke crisis in Kameroen zou aflopen. U verklaart dat er vertraging was en dat wanneer de beslissing kwam u werd gezegd gebruik te hebben gemaakt van de simpele procedure en u een nieuw visum aan moest vragen. 22 januari 2018 ontving u een niet gunstige beslissing en besloot u in beroep te gaan maar de door u geconsulteerde advocaat hield zich niet aan de gemaakte afspraken. Nadat u werd geconfronteerd met de realiteit van het in uw naam uitgevaardigde arrestatiebevel en het gegeven niet langer een geldige verblijfsvergunning te hebben, besloot u asiel aan te vragen (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 34). Uit de door u neergelegde documenten van de DVZ blijkt dat de verblijfsaanvraag die op 27 november 2017 werd ingediend niet ontvankelijk werd verklaard omdat u niet had bewezen de door u te betalen retributie te hebben betaald (zie bijlage 42 dd. 21/12/2017). Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat uw aanvraag van 27 november 2017 niet in overweging werd genomen. Uw aanvraag van 28 december 2017 (8 januari 2018) werd volgens de door u neergelegde informatie van de DVZ ongegrond verklaard omdat gelet op de trage voortgang van uw eerdere studies en uw voltijdse tewerkstelling moest worden vastgesteld dat de studies niet meer uw hoofdbezigheid uitmaakten (zie verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf, dd. 22/01/2018). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat uw aanvraag van 28 december 2017 niet ontvankelijk werd verklaard. **Bijgevolg slaagt u er niet in om de vaststelling dat uw laattijdig verzoek de geloofwaardigheid van uw vrees bij terugkeer ondermijnt te weerleggen.**

Belangrijk is tevens dat u op 28 december bij uw aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf in België volgende buitengewone omstandigheden aangaf voor het aanvragen ervan in België, en niet in uw land van herkomst, Kameroen: (1) 'My studies will be affected negatively as I will miss important seminars, lectures and workshops if I have to go back to my home country to apply for a student visa', (2) 'A lot of time is needed to apply for a student visa. Considering the fact that I have already started classes for the programme, I will waste a lot of time if I have to go back to my home country to apply for a visa' en (3) 'It will be expensive to go back to my home country and apply for a student visa considering the cost of traveling and related needs'. Het verwondert dat u voor het CGVS verklaart niet te kunnen terugkeren naar Kameroen uit vrees te zullen worden gearresteerd terwijl u nalaat dat te vermelden bij uw buitengewone omstandigheden in het kader van uw aanvraag tot verblijfsmachtiging. Ook dit ondermijnt verder uw vrees (zie administratief dossier). U legt documenten neer ter staving van uw studies aan het CERIS instituut en voorgaande procedures tot machtiging van verblijf. Zij bevestigen bovenstaande conclusies en hebben verder geen betrekking op de door u uiteengezette asielmotieven. Bijgevolg worden zij inhoudelijk niet verder besproken.

De vaststelling dat u pas bent overgaan tot het verzoeken van internationale bescherming nadat u enkele jaren in België woonde met een studentenvergunning, vervolgens uw eerste aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard en ten slotte uw tweede aanvraag werd verworpen, **relatieveert de ernst van de door u aangehaalde nood aan bescherming**. U erop gewezen dat u – rekening houdend met het afgekondigde arrestatiebevel, de situatie in Kameroen en de onzekerheid omtrent uw statuut in België - lang heeft gewacht om uw verzoek om internationale bescherming in te dienen, stelt u dat uw objectief de verschillen als Kameroeners oplossen is, en niet weglopen van uw land. U voegt toe dat uw situatie in België niet onzeker was daar uw vergunning in september verliep en u daarna een nieuwe verblijfsvergunning aanvroeg (zie notities, p. 34-35).

Van iemand die echter een vrees voor vervolging koestert, mag worden verwacht dat die persoon de mogelijkheid tot het indienen van een verzoek om internationale bescherming bekijkt, en niet eerst allerlei procedures doorloopt om na een slechte afloop slechts over te gaan tot een asielprocedure. Wat verder de geloofwaardigheid van uw vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst Kameroen ondermijnt, is de vaststelling dat u 30 december 2016 terugkeerde naar Kameroen om onderzoek te verrichten voor uw thesis. Uit angst te worden gearresteerd omwille van uw literatuur die eerder werd gepubliceerd, moest u naar het westelijk Franstalige gedeelte verhuizen waar ook uw bewegingen erg werden beperkt daar u vreesde te zullen worden gearresteerd door een veiligheidsagent. U bijgevolg gevraagd waarom u dan terugkeerde, stelt u niet te hebben verwacht dat de situatie zo gewelddadig zou zijn en dat u in Kameroen beseftte dat de overheid niet enkel was gekant tegen leerkrachten en advocaten maar ook tegen politieke-en mensenrechtenactivisten. Wanneer u dat beseftte, realiseerde u zich niet langer veilig te zijn (zie notities, p. 15-16). Het spreekt ten eerste enorm tot de verbeelding dat u -die zich in het kader van uw thesis 'Assessing democracy as an agent of development in Cameroon: 1990-2017' verdiepte in Kameroen - op voorhand niet exact zou hebben geweten hoe de vork toen in de steel zat in Kameroen. Dat slaat alle verbeelding. Dat u bovendien pas in Kameroen zou hebben beseft het risico te hebben gelopen gearresteerd te worden terwijl u verklaart dat u begin december van uw vader vernam dat de politie naar u vroeg, verwondert eveneens. U gevraagd waarom u dan toch terugkeerde naar Kameroen, antwoordt u dat uw onderzoek over Kameroen ging en het probleem tussen Franstaligen en Engelstaligen al lang aan de hand was (zie notities, p. 17). Dat u ondanks de door u aangehaalde problemen in het verleden –die u baseert op fraudeleuze krantenartikelen – en uw verklaringen dat de politie naar u zou hebben geïnformeerd, toch besloot terug te keren naar Kameroen omdat het uw thesis ten goede zou komen –en zoals na afloop van het persoonlijk onderhoud door uw advocaat wordt aangehaald uw supervisor een terugkeer naar Kameroen in het kader van uw thesis had aangeraden – **ondermijnt eveneens de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees.**

Ook verklaart u uitdrukkelijk bij terugkeer naar Kameroen geen voornamen problemen te hebben gekend (zie notities, p.16). U kon zonder problemen op 30 december 2016 terugkeren naar Kameroen en zonder problemen Kameroen verlaten op 27 januari 2017. U gevraagd hoe het kwam dat u –indien er vragen werden gesteld over u - niet werd tegengehouden op de luchthaven, stelt u te geloven dat er naar u werd gevraagd zonder arrestatiebevel (zie notities, p.18). Ook bij het verlaten van Kameroen hebt u geen problemen gekend omdat er toen geen embargo was op Engelstaligen die Kameroen wilden verlaten. **Kortom hebt u ondanks de volgens uw verklaringen in het verleden in de krantenartikelen geuite kritiek op de overheid geen problemen gekend bij terugkeer naar, in en bij het verlaten van Kameroen.** Bovendien slaagde u er eveneens in om in juni 2014 – na het verschijnen van het zogenaamde eerste krantenartikel en de molestatie aan het adres van uw echtgenote en vader – heen en terug van Kameroen naar Ethiopië te reizen. Ook in mei 2015 – na het verschijnen van uw tweede artikel en uw arrestatie - reisde u zonder problemen naar Kenia en keerde u zonder problemen terug naar Kameroen. **Uw talrijke verplaatsingen buiten en terug naar Kameroen zijn moeilijk verenigbaar met uw vrees door de Kameroense overheid te zullen worden opgesloten.**

Dat u nu meent bij terugkeer naar Kameroen wel te zullen worden gearresteerd baseert u op het uitgevaardigde arrestatiebevel waarop staat dat u valse informatie heeft verspreid tegen de Kameroense overheid. U verklaart dat er een zaak werd ontwikkeld bij het Hooggerechtshof en nadat u niet opdaagde werd het arrestatiebevel aan uw vader gegeven (zie notities, p.32). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Kameroense politieagenten zich persoonlijk verrijken door het tegen betaling afleveren van officiële documenten waarvan de inhoud niet altijd overeenstemt met de realiteit. Corruptie is een wijdverspreid fenomeen in Kameroen. Bovendien dient opgemerkt dat personen die het voorwerp uitmaken van een opsporingsbevel het originele document, noch een kopie ervan ontvangen. Ook is er in Kameroen een markt voor valse documenten. Er dient bijgevolg voorzichtig te worden omgesprongen met officiële documenten uit Kameroen waaronder arrestatiebevelen.

U gevraagd waarom er pas in september 2017 een arrestatiebevel werd opgesteld, stelt u dat het werd opgesteld omdat de overheid u ervan beschuldigde valse informatie te verspreiden. U nogmaals gevraagd waarom in september 2017, verwijst u naar de workshops die u bijwoonde u Kenia en Ethiopië alwaar u vertegenwoordigers van Kameroense diplomatieke missies ontmoette en u vragen werden gesteld over het doel van uw aanwezigheid. U meent dat er records werden opgesteld van uw aanwezigheden en dat in combinatie met de artikelen die u schreef en uw deelname aan vergaderingen en demonstraties in zuidelijk Kameroen tot het arrestatiebevel heeft geleid. Daar de door u aangehaalde artikelen vals zijn, u bovendien niet kan overtuigen met betrekking tot uw politiek engagement, ziet de commissaris-generaal niet waarom u op basis van uw aanwezigheid bij workshops – die tevens gelinkt waren aan uw werk – bij terugkeer naar Kameroen zou worden vervolgd.

U nogmaals gevraagd waarom net in september 2017 een arrestatiebevel werd afgekondigd, benadrukt u door al uw activiteiten op een shortlist terecht te zijn gekomen als criticus op de politiek van de overheid (zie notities, p. 31-32). In combinatie met het arrestatiebevel legt u een uittreksel uit het strafwetboek van Kameroen neer, wat louter informatieve waarde heeft en niets wijzigt aan bovenstaande conclusie.

Uw advocaat wenste na afloop van het persoonlijk onderhoud toe te voegen dat uw deelname aan een demonstratie in België mogelijks een verklaring kan vormen voor de afkondiging van het arrestatiebevel in september 2017. Uzelf haalt deze link echter niet aan (zie notities, p. 38). U verklaart inderdaad deel te hebben genomen aan een mars in Brussel om het geweld van de overheid van Kameroen jegens ongewapende burgers aan te klagen (zie notities, p. 25). Op vraag van uw advocaat geeft u aan in juni 2017 deel te hebben genomen aan een demonstratie waar vertegenwoordigers van uw land erop stonden jullie namen te noteren (zie notities, p. 38). Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw politiek engagement in Kameroen, ligt de lat hoger om voor een statuut in aanmerking te komen op basis van uw politieke betrokkenheid in België. Dat u bovendien pas in 2017 deel zou hebben genomen aan een mars terwijl u sinds oktober 2015 in België bent, toont weinig oprecht engagement aan. Dat u aangeeft dat er ook dit jaar een demonstratie wordt gepland, wijzigt daar niets aan.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus Cameroun. La crise Anglophone. dd. 23 april 2018) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen transformeert zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen. De situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingstroepen. De overheid reageert hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen. De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken. Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. Deze militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio's South West en North West. Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgelist, noch gecommuniceerd, dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt bovendien een zorgwekkende humanitaire situatie. Duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in het noordwesten van Engelstalig Kameroen actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit het noordwesten aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in het Engelstalig gedeelte van Kameroen. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u documenten neer om de algemene situatie in uw land van herkomst Kameroen aan te tonen: een artikel van BBC news met als titel 'Mass grave found in Cameroon', foto's met betrekking tot het huidige Engelstalig protest in Kameroen, originele krant 'The Post' van 5 februari 2018, originele krant 'The Voice' van 3 januari 2018. Daar deze documenten betrekking hebben op de algemene situatie in Kameroen en niet op uw persoonlijke situatie kunnen zij bovenstaande conclusie niet ombuigen.

Overigens legt u identiteitsdocumenten neer zoals een origineel paspoort (01783799) en een originele identiteitskaart. Deze hebben betrekking op uw identiteit die door de Belgische asielinstanties niet in twijfel wordt getrokken en los staat van de aangehaalde asielmotieven.

Ook legt u uw originele thesis neer met als titel 'Assessing democracy as an agent of development in Cameroon: 1990-2017'. Dat u interesse toont in de Kameroense kwestie en u uw ongepubliceerde thesis daarover heeft geschreven, toont geen vrees voor vervolging aan noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Tenslotte legt u twee medische attesten neer om aan te tonen dat uw echtgenote en vader in februari 2017 door de Kameroense ordediensten werden gemolesteerd. Dit attest toont hoogstens aan dat Tigwenkwi James en Balewa Nadege Fanyi een arts hebben geconsulteerd in het Ndop district hospitaal. Ook hier moet wederom opgemerkt dat documenten enkel dienstig zijn wanneer ze overtuigende verklaringen ondersteunen en bijgevolg ongeloofwaardige uiteenzettingen niet kunnen ombuigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. 28 mei 2018 werden uw opmerkingen door het CGVS ontvangen. Na lezing van de door u gemaakte opmerkingen moet opgemerkt dat deze louter verklaringen trachten te duiden en corrigeren, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 30 augustus 2018 een schending aan van "de Vluchtelingconventie van 1951 ondertekend te Genève; artikelen 48/3,48/4 en volgenden van de wet van 15 december 1980; de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980; het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen); beoordelingsfout".

Hij meent "dat wat het CGVS als vormelijk tekortkomingen beschouwt vrij gemeen is in het Kameroenese pers", gezien het volgens hem vaak gebeurt "dat de vorm of de inhoud van een krant als onprofessioneel of vals uitkomt" omwille van het "gebrek aan middelen, elektriciteiten tekorten, lage opleiding van sommige journalisten". Hij citeert de Franse ambassade in Kameroen die "de materiële moeilijkheden waarmee het schriftelijke pers/afdruk media in Kameroen kamp" zou bevestigen. Hij verwijst tevens naar de "COI Focus: Cameroun: Authentification d'un avis de recherche" van 23 september 2015 waaruit volgens hem "blijkt dat zelfs administraties officiële documenten kunnen afgeven die op valse documenten lijken omdat zij vormelijke tekortkomingen vertonen terwijl zijn authentiek zijn".

Verzoeker wijst op zijn profiel, ideeën en politieke betrokkenheid. Hij benadrukt dat beide voorgelegde artikelen *“spreken over de dominantie/macht van de Franstaligen en de discriminatie waarvan de Engelstaligen het slachtoffer zijn op verschillende vlakken (onderwijs, cultuur, gezondheidssysteem, toegang tot werk, ...)”*, dat hij *“al jaren interesse heeft voor die thematiek”*, dat hij betrokken was bij acties van een studentenbeweging tijdens zijn rechtenstudies, dat hij *“een paar jaren bij de Institute for peace and human security in Kameroen heeft gewerkt als Research and Development Officer”*, dat hij deelnam aan workshops *“om zijn begrip over ongelijkheid te verbreden”*, dat hij zichzelf als *“strijder voor gelijkheid”* ziet, dat hij vergaderingen organiseerde, dat hij tijdens die meetings *“meer actief en meer zichtbaar was dan andere deelnemers”*, dat hij deelnam aan *“publieke acties”* en dat hij in België deelnam *“aan een mars die plaats vond door de EU in 2017”* waarbij vertegenwoordigers van Kameroen zijn naam op een lijst noteerden. Uit zijn verklaringen blijkt, aldus verzoeker, *“dat de publicatie van de artikels en de inhoud ervan coherent is met zijn profiel, zijn ideeën en het feit dat hij iemand is die al jaren vrij geëngageerd is en mensen sensibiliseert over de thematiek van discriminatie van de Engelstaligen door de Franstaligen”* en *“dat zijn betrokkenheid zich niet tot de publicatie van twee artikelen beperkt”*.

Hij legt uit dat zijn arrestatie na de vergadering *“te maken heeft met de organisatie van de meeting (en niet met de publicatie van zijn artikel)”*. Hij wijst op het voorgelegde *“medisch attest en een verslag van zijn advocaat om zijn verklaringen te staven”*. Het arrestatiebevel heeft volgens verzoeker niet enkel verband *“met de publicatie van zijn artikels maar met de verschillende acties die hij gevoerd hij en de activiteiten (workshops) waaraan hij deelgenomen heeft”*.

Verzoeker herhaalt dat hij in België deelnam *“aan een mars die plaats vond door de EU in 2017”* waarbij vertegenwoordigers van Kameroen zijn naam op een lijst noteerden en hij verwijst naar *“COI Focus: Cameroun: La crise anglophone”* van 23 april 2018 waaruit zou blijken dat *“de diaspora een actieve rol speelt in de crisis, dat er veel leden ervan in België verblijven, dat er incidenten plaats vonden in België tijdens een ontmoeting met de Ministerie van Justitie van Kameroen en dat meerdere leden van de diaspora voormalige studenten zijn van de universiteit van Buea, waar verzoeker gestudeerd heeft en van de University of Buea Student Union waarvan hij lid is geweest”*.

Volgens hem kunnen *“de verdieping van de crisis vanaf augustus 2017 (p. 14 COI Focus “Cameroun - la crise anglophone”) en de incidenten die plaatsvonden in die periode tijdens een officiële ontmoeting in België een uitleg zijn voor het feit dat het arrestatiebevel in september 2017 afgekondigd werd”*.

Hij stelt dat hij pas in februari 2018 een verzoek tot internationale bescherming heeft omdat hij *“pas in februari 2018 in het bezit werd gezet van het arrestatie bevel”* en omdat hij *“verschillende stappen ondernomen heeft om in België te blijven”*. Het is, aldus verzoeker, *“pas op het moment dat hij begrepen heeft dat hij geen keuze meer had en echt het risico liep teruggestuurd te worden naar Kameroen waar hij actueel het risico loopt vervolgd te worden -hij was toen ook in het bezit gebracht van het arrestatiebevel- in een context van verslechtering van de politieke situatie in Kameroen dat hij beslist heeft dit verzoek in te dienen”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker *“het dossier terug te verwijzen naar het CGVS teneinde het dossier verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen”*.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met *“verschillende Kameroense kranten”* die ook *“zeer frappante tekortkomingen”* bevatten maar *“nochtans geen valse documenten”* zijn.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Kameroen uit vrees voor problemen omwille van zijn profiel, ideeën en activiteiten. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat hij krantartikelen schreef die *“spreken over de dominantie/macht van de Franstaligen en de discriminatie waarvan de Engelstaligen het slachtoffer zijn op verschillende vlakken (onderwijs, cultuur, gezondheidssysteem, toegang tot werk, ...)”*, dat hij *“al jaren interesse heeft voor die thematiek”*, dat hij betrokken was bij acties van een studentenbeweging tijdens zijn rechtenstudies, dat hij *“een paar jaren bij de Institute for peace and human security in Kameroen heeft gewerkt als Research and Development Officer”*, dat hij deelnam aan workshops *“om zijn begrip over ongelijkheid te verbreden”*, dat hij zichzelf als *“strijder voor gelijkheid”* ziet, dat hij vergaderingen organiseerde, dat hij tijdens die meetings *“meer actief en meer zichtbaar was dan andere deelnemers”* en dat hij deelnam aan *“publieke acties”*.

2.4.2. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar die vaststelt dat de door verzoeker voorgelegde krantenartikelen van 10 juni 2013 en van 29 september 2014 van *“The Post”* bezwaarlijk als authentiek en dus bewijskrachtig kunnen worden beschouwd. De talrijke vormelijke tekortkomingen en afwijkende textuur/afwerking (geribbelde structuur boven en aan de zijkant) die de pagina's van verzoekers artikelen onderscheiden van de rest van de krant kunnen enkel wijzen op het frauduleuze karakter ervan. Temeer gezien de informatie in het administratief dossier vermeldt dat de journalistiek een van de meest corrupte sectoren is in de Kameroense maatschappij en het dus makkelijk is om publicaties van artikels tegen betaling te laten bijdrukken. Verzoeker kan dan ook niet verwijten dat de voorgelegde stukken met bijzondere aandacht en passende voorzichtigheid werden beoordeeld.

2.4.3. De stellingen in het verzoekschrift dat het vaak gebeurt *“dat de vorm of de inhoud van een krant als onprofessioneel of vals uitkomt”* omwille van het *“gebrek aan middelen, elektriciteiten tekorten, lage opleiding van sommige journalisten”* en dat de Franse ambassade in Kameroen *“de materiële moeilijkheden waarmee het schriftelijke pers/afdruk media in Kameroen kamp”* zou bevestigen, kan niet verklaren waarom net de (kleur en/of afwerking van de) pagina's die verzoekers artikelen bevatten dermate afwijkend zijn van de rest van de pagina's van eenzelfde krant. De Raad ziet niet in hoe *“gebrek aan middelen, elektriciteiten tekorten, lage opleiding van sommige journalisten”* zou kunnen leiden tot bepaalde pagina's, binnen eenzelfde krant, die een andere kleur, textuur en afwerkingsmethode hebben.

2.4.4. Met verwijzing naar de *“COI Focus: Cameroun: Authentification d'un avis de recherche”* van 23 september 2015 geeft het verzoekschrift aan *“dat zelfs administraties officiële documenten kunnen afgeven die op valse documenten lijken omdat zij vormelijke tekortkomingen vertonen terwijl zijn authentiek zijn”*. Het bespreekt formulieren opgesteld door lokale administraties die om een of andere reden niet meer over lege voorgedrukte formulieren beschikken. Deze situatie kan niet worden vergeleken met uitgeverijen die in grote getalen kranten afdrukken en hierbij logischerwijze - en zeker in het geval van *“gebrek aan middelen, elektriciteiten tekorten, lage opleiding van sommige journalisten”* - gebruik maken van hetzelfde papier en dezelfde afdrukmethode, minstens bij het drukken van één enkele krant.

2.4.5. Verzoeker legt ter terechtzitting “verschillende Kameroense kranten” (“Chronicle” van 18-26 februari 2016, “Life Time” van 10 november 2016, “The Guardian Post” van 7 februari 2018, “The Guardian Post” van 24 augustus 2018, “The Guardian Post” van 18 oktober 2018, “The Voice” van 15 oktober 2018 en “Breaking News” van 15 oktober 2018) voor met “zeer frappante tekortkomingen”. Verzoeker verduidelijkt niet waarom de Raad moet aannemen dat deze kranten wel authentiek zijn. Wel kan worden vastgesteld dat alle pagina’s van deze kranten alleszins wél eenzelfde papier en eenzelfde textuur/afwerking hebben, zoals ook blijkt uit de “opmerkingen betreffende verschillende tekortkomingen” in de aanvullende nota. Dit kan echter niet gezegd worden van de door verzoeker voorgelegde kranten en haalt dan ook de echtheid van deze stukken verder onderuit.

2.4.6. Waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud beweerde dat hij op een “shortlist” met dissidenten terecht kwam en er een arrestatiebevel werd genomen omwille van de gepubliceerde kritische krantenartikelen van zijn hand en omwille van zijn andere activiteiten (“Wat ik geloof is dat elk van die vertegenwoordigers in Nairobi, in Addis, dat ze records hebben van mijn veranderingen en van de doelen waarom ik naar die vergaderingen ging. In combinatie met de artikels die ik heb gepubliceerd, en mijn verleden: deelname aan vergaderingen en demonstraties in Zuid-Kameroen. [...] Ik probeer uit te leggen dat met al die activiteiten en het gegeven dat de politie me eerder zocht, geloof ik dat ik op een shortlist kwam als een criticus op de politiek van de overheid. [...] Van elke indicatie hebben ze een zaak opgebouwd tegen mij. Ze maken een zaak tegen u, en ze zeggen de overheid van Kameroen tegen een individu, als voorbeeld N.J.W.T.N.”; notities van het persoonlijk onderhoud (hierna; notities), p. 32-33), herhaalt de Raad dat er geen geloof wordt gehecht aan de werkelijke publicatie en dus verspreiding en bekendheid van de artikelen.

2.4.7. Derhalve blijkt verzoekers profiel en activiteiten zich voor het overige te beperken tot zijn betrokkenheid bij Engelstalige studentenbewegingen in 2006, zijn werk bij de “Institute for peace and human security” van juni 2013 tot oktober 2015, de workshops die hij in het kader van zijn werk volgde (“Advocacy and human security” van 9-20 juni 2014 te Addis Abeba, Ethiopië, “Youth radicalization, extremism and human security” van 22-24 oktober 2014 te Yaoundé, Kameroen, en “Xenophobia in Africa” van 6-8 mei 2015 te Nairobi, Kenia) en het organiseren/deelnemen aan (jeugd)activiteiten en vergaderingen.

2.4.8. Verzoeker maakt echter geenszins aannemelijk dat de Kameroense autoriteiten hem tot op heden zouden viseren en vervolgen louter omwille van deze activiteiten, die dateren van 2006 en 2013-2015. Verzoekers raadsman bevestigde op het einde van diens persoonlijk onderhoud dat verzoeker “geen grote vis” is (notities, p. 40). Verzoeker zelf gaf toe dat duizenden andere mensen dergelijke politieke/kritische en zichtbare activiteiten hebben en dat het “technisch onmogelijk” is dat de overheid ze allemaal viseert en vervolgt (notities, p. 35).

2.4.9. Uit de “COI Focus: Cameroun: La crise Anglophone” van 23 april 2018 volgt overigens dat de Kameroense autoriteiten zich voornamelijk richten op Engelstalige separatisten, zijnde de strijders voor een onafhankelijk Engelstalig Kameroen (p. 28-29, 31). Verzoeker verklaarde daarentegen meermaals uitdrukkelijk dat hij niet voor de onafhankelijkheid van Engelstalig Kameroen is, maar dat hij enkel strijdt voor en spreekt over gelijkheid voor alle Kameroeners (“Het gaat over gelijkheid, niet over Franstaligen en Nederlandstalige, maar over een natie die zich als een ontwikkelt. [...] Onafhankelijkheid, dit is niet mijn objectief. [...] Mijn objectief is gelijkheid tussen Kameroeners, we zijn een natie, Engels en Frans. We waren een in 1961 toen we onafhankelijk werden. [...] Ik ben niet voor onafhankelijkheid. [...] Mijn objectief is dat Kameroen één is, en we moeten leven als een volk. En dat ons volk het probleem tussen de twee delen moet oplossen.”; p. 25, 27-28). Indien de Kameroense overheid verzoeker werkelijk jarenlang in het oog hield, zoals hij beweert, kan worden aangenomen dat ze op de hoogte waren van verzoekers gematigde visie en hebben vastgesteld dat verzoeker geen separatistisch gedachtengoed aanhangt.

2.4.10. Verzoekers verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud, waaruit volgens hem een diepgaande en jarenlange interesse in de Engelstalige kwestie moet blijken, en de stelling in het verzoekschrift dat hij “al jaren interesse heeft voor die thematiek”, wordt overigens genuanceerd door de vaststelling dat verzoeker geen enkele melding maakt van deze problematiek, noch in de uitgebreide vragenlijst voor zijn studentenvisum (“Questionnaire, student authorisation for temporary residency (MVV)”), waarin onder andere naar zijn motivatie gepeild werd. Evenmin kon verzoeker ter terechtzitting toelichten waarom hij in zijn neergelegde thesis over de Kameroense democratie (“Assessing democracy as an agent of development in Cameroon: 1990-2017”), geen indicaties laat staan een duidelijk academisch standpunt naar voorbracht inzake de Engelstalige situatie in Kameroen.

Verzoeker kan dan ook niet overtuigen een jarenlange vastgehouden ijveren voor gelijkheid te hebben nagestreefd, laat staan dat hij dit publiek maakte.

2.4.11. Dat verzoeker hoe dan ook niet in de negatieve aandacht stond van de autoriteiten wordt bevestigd door de vaststelling dat hij na het ontstaan van zijn problemen en zelfs na zijn beweerde arrestatie nog verschillende keren zonder problemen het land kon uitreizen en terug kon binnen reizen.

2.4.12. Verzoekers beweringen dat zijn eerste artikel in *"The Post"* gepubliceerd werd op 10 juni 2013, dat hij enkele dagen later thuis werd opgezocht door de politie maar hen kon ontvluchten. Dat zijn echtgenote en vader werden mishandeld op 3 september 2013 omdat de politie verzoeker niet kon vinden, zijn bezwaarlijk verzoenbaar met de vaststelling dat hij in juni 2014 vervolgens probleemloos het land kon verlaten om in Ethiopië een workshop bij te wonen en daarna zonder problemen kon terugkeren. Bovendien toont verzoeker niet aan de Kameroense overheden familieleden van personen die politieke meningen verkondigen mishandelden. Verzoeker stelde verder dat hij in 29 september 2014 opnieuw een kritisch artikel publiceerde in *"The Post"* en dat hij diezelfde dag werd gearresteerd toen hij een vergadering voor de jeugd organiseerde, maar uit zijn verklaringen blijkt ook dat hij in mei 2015 voor zijn werk naar Nairobi, Kenia, reisde en enkele dagen later terugkeerde, opnieuw zonder problemen aan de grens. Ook in oktober 2015 slaagde verzoeker erin een studentenvisum te verkrijgen teneinde naar Europa te reizen en kende hij geen moeilijkheden bij het verlaten van Kameroen.

2.4.13. Volgens de door verzoeker voorgelegde brief van 14 september 2013 van zijn advocaat werd verzoeker nochtans nagejaagd *"by security agents (police, Gendarmme, BIR, etc) several times to arrest, torture and prosecute in Military Courts for subversion etc. because he expresse dan opinion"*, hoewel hij toen volgens zijn verklaringen slechts een eerste keer benaderd werd door de politie, nog nooit gearresteerd was en ook nog geen arrestatiebevel ontvangen had (*"Na die gebeurtenissen van 3 september, heb ik mijn advocaat gecontacteerd, en bij hem geklaagd over wat ze mijn vader en vrouw aandeden. Ik kon niet naar de politie gaan om te klagen over wat de politie deed en om die reden zocht ik de hulp van een advocaat. Nadat ik hem alles vertelde, 14 september, een paar dagen later, maakte hij een rapport op en hij gaf me een kopie en stuurde er een naar de mensenrechtencommissie van NW regio en vermeldde de schendingen die mijn vrouw en vader ondergingen ten gevolge van het artikel dat ik schreef over mensenrechtenschendingen. Dat gebeurde in 2013."*; notities, p. 23). Hoe dan ook verklaarde verzoeker dat hij *"werd nagejaagd sinds juni 2013"* (notities, p. 26), maar kon hij zijn land wel probleemloos talrijke keren, legaal en onder zijn eigen naam, in- en uitreizen. Een dergelijk risicovol gedrag in hoofd van verzoeker strookt niet met zijn beweerde jarenlange en aanhoudende problemen. Evenmin kan worden ingezien waarom de autoriteiten verzoeker beweerdelijk jarenlang zouden najagen en zoeken, maar hem wel verschillende keren zouden toelaten Kameroen te verlaten, om workshops bij te wonen en om in Europa te gaan studeren. Verzoeker toont niet aan dat hij toen enigszins in de aandacht stond van zijn autoriteiten.

2.4.14. Nog frappanter is de vaststelling dat verzoeker tijdens zijn (studenten)verblijf in België vanaf oktober 2015 geen internationale bescherming zocht, maar integendeel vrijwillig terugkeerde naar Kameroen in december 2016. Verzoeker was, gelet op zijn studies en onderzoek over de Kameroense democratie, immers logischerwijze op de hoogte van de situatie in Kameroen. Bovendien vermeldde de brief van zijn advocaat dat hij reeds in september 2013 verschillende keren werd opgejaagd door de veiligheidsdiensten om hem te arresteren, folteren en vervolgen én stelde verzoeker zelf dat hij *"werd nagejaagd sinds juni 2013"* (notities, p. 26) en dat de politie nog naar hem vroeg begin december 2016 (*"In het begin van december, voor ik naar Kameroen ging, tijdens een gesprek met mijn vader zei hij dat de politie naar me vroeg."*; notities, p. 17). Dat verzoeker, ondanks deze kennis, meende in december 2016 in Kameroen data te kunnen gaan verzamelen voor zijn thesis door *"de opinies van Kameroeners te sampelen in de 10 regio's"* (notities, p. 14-15), bevestigt dat zijn verklaringen over de onophoudelijke vervolging van de autoriteiten niet op waarheid berusten. Verzoeker maakte immers kennelijk zelf eenzelfde inschatting dat de autoriteiten hem niet viseerden omwille van zijn profiel en/of activiteiten door alsnog terug te keren naar zijn land en regio. Verzoeker beweerde weliswaar tijdens zijn verblijf in Kameroen alsnog beseft te hebben dat het toch gevaarlijk was voor hem in de Engelstalige regio, waarop hij naar de Franstalige regio verhuisde, maar hij moest toegeven tijdens zijn wekenlang verblijf geen enkel individueel/persoonlijk probleem te hebben gekend in Kameroen (notities, p. 15-16). Verzoeker kan met deze werkwijze evenmin aantonen een bijzondere toegang of bekendheid te hebben met vooraanstaande Engelstalige - al dan niet separatistische - Kameroeners. Zoals hoger gesteld kan dit evenmin blijken uit zijn thesis.

2.4.15. De Raad wijst er nog op dat verzoeker vervolgens Kameroen opnieuw zonder problemen kon verlaten eind januari 2017, hoewel de autoriteiten volgens hem te weten waren gekomen dat hij terug in Kameroen was en ze zijn familie gingen bedreigen omdat ze niet geloofden dat hij het land verlaten had (*"De politie kwam te weten dat ik in Kameroen was en ze kwamen en ze zeiden dat ik terug naar België was. [...] Omdat de reden dat ze naar ons huis kwamen die dag, ik was. Ze vroegen naar mij en omdat ze me niet konden geven, werden ze geslagen. Ze dachten dat ze logen en dat ik niet terug in België was."*; notities, p. 28). Dat de Kameroense politie verzoekers familie in februari 2017 zouden mishandelen, in de overtuiging dat verzoeker nog in Kameroen was, hoewel hij het land reeds in januari 2017 legaal en onder eigen naam verlaten had, is uiteraard eveneens geheel ongeloofwaardig. Hoogstens kan het aantonen dat verzoeker niet nationaal gevolgd wordt.

2.4.16. Dat verzoekers vrouw en zoon tot op heden in Ndop wonen, in hetzelfde huis als verzoekers ouders (notities, p. 8), wijst er evenmin op dat verzoeker of zijn familie vervolging vrezen. Een dergelijk gedrag is immers niet verzoenbaar met verzoekers - ongeloofwaardig bevonden - verklaringen dat zijn vrouw en vader in juni 2013 een eerste keer mishandeld werden omdat de autoriteiten hem zochten, dat de veiligheidsdiensten in december 2016 nog steeds kwamen vragen naar verzoeker (notities, p. 17) en dat de politie zijn familie in februari 2017 nog mishandelden op zoek naar verzoeker (notities, p. 28).

2.4.17. Verzoekers gebrek aan werkelijke vrees voor vervolging ten aanzien van Kameroen kan nog blijken uit de vaststelling dat hij pas op 15 februari 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende, hoewel hij voor het eerst naar België kwam in 2015 en hij, na zijn vrijwillige wekenlange terugkeer naar Kameroen, in januari 2017 opnieuw in België was. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient.

2.4.18. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker heeft gewacht tot de *"verslechtering van de politieke situatie in Kameroen"*, merkt de Raad op dat verzoeker verklaarde dat hij bij zijn verblijf in Kameroen in december 2016 wel degelijk reeds geconfronteerd werd met zijn precare veiligheid in het land, dat hij dan had begrepen dat het daar gevaarlijk was voor hem en dat hij uit vrees voor zijn veiligheid besloot vroeger dan gepland terug te keren naar België (*"Toen ik thuis kwam, en ik besepte hoe ernstig de stakingen waren, en de situatie er was, besepte ik dat ik potentieel gearresteerd zou kunnen worden. [...] Wanneer ze me zeiden dat naar me werd gevraagd door de politie, en gendarmerie, dacht ik niet dat het zo serieus was tot ik er kwam, en ik besepte dat de staking geen zaak was tussen de overheid en leerkrachten en advocaten. Het was een zaak waarbij de overheid de gelegenheid nam om elke gekende politieke en mensenrechtenactivist aan te pakken. Ik besepte dat als ik op een plek zou blijven, ik gearresteerd zou worden."*; notities; p. 19). Bovendien stelde hij dat zijn echtgenote en vader in februari 2017 nog mishandeld werden door de autoriteiten omdat ze verzoeker zochten (notities, p. 28). Een dergelijke versie van de feiten - waaruit blijkt dat verzoeker reeds begin 2017 wist dat zijn leven in gevaar zou zijn bij een terugkeer - kan uiteraard geenszins verzoend worden met zijn nalaten om meteen bij aankomst in België of alleszins eerder dan 15 februari 2018 om internationale bescherming te verzoeken.

2.4.19. Dat hij *"pas in februari 2018 in het bezit werd gezet van het arrestatie bevel"*, zoals wordt beweerd in het verzoekschrift, is dan ook niet dienstig, gezien verzoeker al veel langer wist dat Kameroen niet veilig was voor hem (notities, p. 19, 28). Bovendien strookt deze stelling niet met zijn verklaringen dat het bevel in september 2017 werd uitgevaardigd en dat hij hier toen reeds van op de hoogte werd gebracht door zijn vader, die het bevel vervolgens ook opstuurde (*"Het werd ontvangen door mijn vader. Hij belde mij en bracht me op de hoogte en ik vroeg het aan hem om het op te sturen. [...] Ik werd op de hoogte gebracht in september en kreeg het in februari."*; notities, p. 34).

2.4.20. Dat verzoeker andere procedures lopen had om een verblijf in België te krijgen, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan zijn laattijdig verzoek om internationale bescherming evenmin versnellen, gezien de procedure voor het bekomen van een machtiging tot verblijf een ander doel heeft dan het verkrijgen van internationale bescherming. Verzoeker beschikte bovendien kennelijk reeds jaren over een advocaat bij het hanteren van voornoemde *"verschillende stappen om in België te blijven"*, waardoor het des te frappanter is dat verzoeker zo lang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, indien hij hier werkelijk nood aan had.

2.4.21. Verzoeker liet overigens na melding te maken van zijn gevreesde vervolging in Kameroen in het kader van zijn aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf in België, waar hij (wel andere) buitengewone omstandigheden inriep voor het aanvragen ervan in België en niet in Kameroen (*"My studies will be affected negatively as I will miss important seminars, lectures and workshops if I have to go back to my home country to apply for a student visa; A lot of time is needed to apply for a student visa. Considering the fact that I have already started classes for the programme, I will waste a lot of time if I have to go back to my home country to apply for a visa; It will be expensive to go back to my home country and apply for a student visa considering the cost of traveling and related needs."*).

2.4.22. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om een dergelijk verzoek in te dienen en dat hij geen enkele melding maakte van zijn beweerdelijk levensbedreigende problemen bij het hanteren van andere verblijfsprocedures, ondergraaft de waarachtigheid van zijn asielmotieven, minstens de ernst van de door hem geschetste vervolging.

2.4.23. Tijdens het persoonlijk onderhoud haalde verzoekers raadsman aan dat verzoeker mogelijk ook gezocht wordt door zijn eenmalige deelname aan een demonstratie in België in juni 2017 (*"Over het arrestatiebevel in september 2017, u nam ook deel aan demonstraties hier. [...] Dit is belangrijk. Uw vraag was wat de reden was dat er pas een arrestatiebevel werd afgekondigd in september 2017. Dat kan ermee te maken hebben."*; notities, p. 33). In het verzoekschrift wordt eveneens benadrukt dat verzoeker in België deelnam *"aan een mars die plaats vond door de EU in 2017"* waarbij vertegenwoordigers van Kameroen zijn naam op een lijst noteerden en wordt verwezen naar *"COI Focus: Cameroun: La crise anglophone"* van 23 april 2018 waaruit zou blijken dat *"de diaspora een actieve rol speelt in de crisis, dat er veel leden ervan in België verblijven, dat er incidenten plaats vonden in België tijdens een ontmoeting met de Ministerie van Justitie van Kameroen en dat meerdere leden van de diaspora voormalige studenten zijn van de universiteit van Buea, waar verzoeker gestudeerd heeft en van de University of Buea Student Union waarvan hij lid is geweest"*.

2.4.24. Voorop dient er op gewezen te worden dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*"réfugié surplace"*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, *"Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects"*, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *"Note on refugee sur place claims"*, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *"Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié"*, Genève, 1992, 96).

2.4.25. Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van het feit dat hij in België een enkele keer meeliep in een mars waar ook beweerdelijk zijn naam genoteerd werd (notities, p. 38), zelfs indien de Kameroense autoriteiten hiervan werkelijk op de hoogte zouden zijn gebracht, wat hij geenszins aantoonde. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond omwille van zijn profiel of activiteiten, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd werden. Het is overigens niet ernstig de Kameroense overheid dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen eenmalig meelopen met een manifestatie en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamentele van de Kameroense staat. Verzoeker schatte dit zelf ook als dusdanig in gezien hij zelf aanvankelijk geen enkele vrees koppelde aan zijn deelname aan de demonstratie (notities, p. 38).

Ten slotte kan niet worden ingezien waarom de Kameroense autoriteiten een jaar na zijn vertrek een arrestatiebevel - in zoverre authentiek, *quod non* - zouden uitvaardigen. Indien ze verzoeker opvolgden en wisten dat hij in Europa was kan een dergelijk bevel er enkel toe zou leiden dat hij niet terug zou keren naar Kameroen, wat tegen de logica en het doel van het arrestatiebevel ingaat.

2.4.26. De door verzoeker neergelegde kranten(artikelen) - een artikel van "BBC News" van 6 november 2000, foto's met betrekking tot het huidige Engelstalig protest in Kameroen, een krant "The Post" van 5 februari 2018 en een krant "The Voice" van 3 januari 2018 - zijn enkel een verwijzing naar de algemene situatie in Kameroen en de Engelstalige crisis daar, waaraan niet getwijfeld wordt. Dergelijke algemene stukken volstaan echter niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

2.4.27. De authenticiteit van de kranten "The Post" van 10 juni 2013 en van 29 september 2014, die verzoekers kritische artikelen zouden bevatten, werd hierboven onderuitgehaald. De "verschillende Kameroense kranten" die ook "zeer frappante tekortkomingen" bevatten, neergelegd ter terechtzitting, werden ook reeds besproken. De kranten kunnen verzoekers geloofwaardigheid niet herstellen, integendeel.

2.4.28. Het attest met als titel "*The abuse of the human rights of Mr. N.J.W.T.N. by Cameroonian forces of law and order*" van 14 september 2013 werd enkel opgesteld op basis van verzoekers eigen verklaringen ("*Na die gebeurtenissen van 3 september, heb ik mijn advocaat gecontacteerd, en bij hem geklaagd over wat ze mijn vader en vrouw aandeden. [...] Nadat ik hem alles vertelde, 14 september, een paar dagen later, maakte hij een rapport op.*"; notities, p. 24) en heeft derhalve geen objectieve bewijswaarde. De inhoud ervan strookt daarenboven niet met de versie van de feiten zoals door verzoeker gegeven tijdens zijn huidige procedure. Volgens de brief van 14 september 2013 werd verzoeker opgejaagd "*by security agents (police, Gendarmme, BIR, etc) several times to arrest, torture and prosecute in Military Courts for subversion etc. because he expressed an opinion*", hoewel hij toen volgens zijn verklaringen slechts een eerste keer benaderd werd door de politie, nog nooit gearresteerd was en ook nog geen arrestatiebevel ontvangen had (notities, p. 23-24).

2.4.29. Het attest met als titel "*The abuse of the human rights of Mr. N.J.W.T.N. by Cameroonian forces of law and order*" van 1 oktober 2014 stelt dat verzoeker die dag werd vrijgelaten na zijn arrestatie, met hulp van zijn advocaat. Het attest betreft een gesolliciteerd document, met weinig tot geen details, en kan verzoekers relaas niet staven, laat staan een andere licht werpen op de voorafgaande conclusies.

2.4.30. De door verzoeker neergelegde medische rapporten - inzake zijn vrouw N.B.N.F. van 13 september 2013, inzake zijn vader T.N.J. van 13 september 2013, inzake N.J.W.T.N. van 3 oktober 2014, inzake T.J. van 3 februari 2017, inzake B.N.F. van 3 februari 2017 - kunnen de door verzoeker beweerde asielfeiten niet aantonen. Een arts doet enkel vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan hij - rekening houdend met zijn bevindingen - vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar een arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS, nr. 132.261 van 10 juni 2004). Uit de attesten kan hoe dan ook niet blijken dat de vermeldingen over de oorzaak van de verwondingen op basis van iets anders dan loutere verklaringen werden genoteerd: "*contusion and bruises following an alleged assault*" (attest N.B.N.F. 13 september 2013), "*contusion and loss of consciousness following an alleged assault*" (attest T.N.J. 13 september 2013), "*résultat d'une agression le 01 Octobre 2014 après les déclarations du patient*" (attest N.J.W.T.N. 3 oktober 2014).

2.4.31. De "warrant of arrest" van 27 september 2017, de "notification of a warrant of arrest" van 28 september 2017 en het uittreksel uit het strafwetboek van Kameroen kunnen evenmin een vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker aantonen. Vooreerst herhaalt de Raad dat verzoeker volgens zijn beweringen reeds in september 2017 op de hoogte was van het arrestatiebevel, maar dat hij tot 15 februari 2018 wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te roepen, wat erop wijst dat verzoeker kennelijk zelf geen waarde hechtte aan het document. Nog daargelaten dat uit de informatie in het administratief dossier ("*COI Focus: Cameroun: Authentification d'un avis de recherche*" van 23 september 2015) blijkt dat Kameroense politieagenten zich persoonlijk verrijken door het tegen betaling afleveren van officiële documenten waarvan de inhoud niet overeenstemt met de realiteit, blijkt uit verzoekers verklaringen en zijn laattijdig verzoek geenszins dat hij gezocht wordt door de Kameroense

autoriteiten. Volgens deze informatie is bovendien corruptie een wijdverspreid fenomeen in Kameroen. Hoe dan ook kan uit deze stukken slechts opnieuw blijken dat de Kameroense autoriteiten verzoeker niet opvolgen. Zowel de “*warrant of arrest*” van 27 september 2017 en de “*notification of a warrant of arrest*” van 28 september 2017 vermelden dat verzoeker toen “*student*” was, terwijl hij volgens zijn beweringen reeds 10 jaar ervoor in 2007 gestopt was met studeren, en hij van 2010-2013 in Douala werkte als onder andere administratief assistent, commercieel agent en archiveringsmanager voor Express Exchange, en van juni 2013 tot oktober 2015 in Bamenda werkte als onderzoeks- en ontwikkelingsofficier voor het niet-gouvernementeel “*Institute for peace and human security*” (notities, p. 10-11). Gelet op verzoekers ongeloofwaardig asielrelaas, de corruptie in Kameroen en de inhoudelijke tegenstrijdigheden, kan de authenticiteit en dus bewijswaarde van het document niet weerhouden worden.

2.4.32. De overige door verzoeker voorgelegde stukken - een origineel paspoort (01783799), een originele identiteitskaart, een certificaat “*Xenophobia in Africa*”, een certificaat “*Youth radicalization, extremism and human security*”, een certificaat “*Advocacy and human security*”, documenten van CERIS, zijn ongepubliceerde thesis, documenten van de Dienst Vreemdelingenzaken - betreffen zijn identiteit, zijn deelname aan workshops in het kader van zijn werk in Kameroen, zijn studies en zijn verblijfsprocedures in België. Deze elementen worden niet als dusdanig betwist, maar hebben doen geen afbreuk op bovenstaande vaststellingen.

2.4.33. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat verzoeker niet aannemelijk maakt waarom hij, desgevallend zijn leven niet in een ander (Franstalig) deel van Kameroen zou kunnen verder zetten. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij van 2010 tot 2013 in Douala woonde en werkte (notities, p. 9), alsook dat hij in december-januari 2016-2017 een tijd in een Franstalige regio “*bij een schoolvriend van vroeger*” verbleef (notities, p. 15-17). Verzoeker beweerde weliswaar dat hij zich ook in de Franstalige regio beperkt voelde in zijn bewegingen (“*In de westelijke regio wilde ik de vragenlijsten verspreiden maar de beweging van mensen werd erg beperkt door het leger. Ik kon niet het beste verkrijgen van de vragenlijsten. Ik plande er twee maanden te blijven maar ik kwam terug na 2 weken omdat mijn bewegingen erg beperkt werden. [...] Ook in de Franse regio waren mijn bewegingen erg beperkt omdat ik niet wist welke de volgende veiligheidsagent zou zijn die achter me aan zat.*”; notities, p. 15-16), maar hij moest toegeven tijdens zijn wekenlang verblijf in Kameroen geen enkel noemenswaardig individueel/persoonlijk probleem te hebben gekend dat als vervolging zou kunnen kwalificeren (“*Neen, niets voornaams, neen.*”; notities, p. 15-16).

2.4.34. Dienaangaande wordt nog opgemerkt dat uit de “*COI Focus: Cameroun: La crise Anglophone*” van 23 april 2018 blijkt dat duizenden Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, dat er daar geen grootschalige incidenten plaatsvinden die gericht zijn op Engelstaligen en dat de autoriteiten hoogstens Engelstaligen viseren die betrokken zijn/waren bij de onafhankelijkheidsbeweging (p. 28-29). Verzoeker verklaarde echter meermaals uitdrukkelijk dat hij niet voor de onafhankelijkheid van Engelstalig Kameroen is, maar dat hij enkel strijdt voor en spreekt over gelijkheid voor alle Kameroeners (“*Het gaat over gelijkheid, niet over Franstaligen en Nederlandstalige, maar over een natie die zich als een ontwikkelt. [...] Onafhankelijkheid, dit is niet mijn objectief. [...] Mijn objectief is gelijkheid tussen Kameroeners, we zijn een natie, Engels en Frans. We waren een in 1961 toen we onafhankelijk werden. [...] Ik ben niet voor onafhankelijkheid. [...] Mijn objectief is dat Kameroen één is, en we moeten leven als een volk. En dat ons volk het probleem tussen de twee delen moet oplossen.*”; p. 25, 27-28).

2.4.35. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Engelstalig Kameroen geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5.3. Op basis van “COI Focus: Cameroun: La crise Anglophone” van 23 april 2018 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad vast dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de een ernstige crisis rond Engelstalig Kameroen. De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen omvormde zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen, en de situatie verergerde in januari 2017, met de mislukte onderhandelingen tussen de stakers en de overheid, en arrestatie van de boegbeelden van de protestbeweging. Volgens deze informatie uitte zich dit in september 2017 in “ghost towns”-operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 nam het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de “ghost towns”-operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Voornoemde informatie geeft aan dat tienduizenden Engelstaligen op 1 oktober 2017 betoogden op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen, maar dat deze vreedzame betogingen met geweld werden onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vielen onder de betogers. Vanaf november 2017 namen de gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingsstroepen, toe. De overheid reageerde hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen. Uit de informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt werd door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaakten, en doordat een aantal radicale groeperingen zich schuldig maakten aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot hielden. Vanaf december 2017 vonden er confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. De militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden volgens de informatie voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperkten tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio's South West en North West, aldus voornoemde informatie. Bij het, sinds oktober 2017, gepleegde geweld vielen er burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers werd niet opgelijst, noch gecommuniceerd. Dit zou volgens de informatie een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt wel een zorgwekkende humanitaire situatie, duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

2.5.4. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt enkel bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Volgens het Hof van Justitie (HvJ, Diakité, 30 januari 2014) wordt onder een “binnenlands gewapend conflict” de toestand begrepen “wanneer de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of wanneer twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden, waarbij het niet noodzakelijk is dat dit conflict kan worden aangemerkt als gewapend conflict dat geen internationaal karakter draagt, in de zin van het internationale humanitaire recht, en waarbij de intensiteit van de gewapende confrontaties, het organisatieniveau van de betrokken strijdkrachten of de duur van het conflict niet los van de beoordeling van de mate van het geweld dat zich op het betrokken grondgebied voordoet, worden beoordeeld”.

2.5.5. Noch uit de informatie van de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier noch uit de door verzoeker bijgebrachte kranten(artikelen) kan blijken dat het geweld in de regio's South West en North West thans dermate hoog, algemeen verspreid en willekeurig is dat verzoeker in geval

van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoon.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK